

Danilo Gorinšek:

Planine.

O, da smo kakor skalnate planine,
ki drzno do neba se pno,
in vabijo v neskončne nas višine,
kjer bližje, mnogo bližje je nebo!

In vendar si želimo vse premalo:
če bi visoko kot najvišji vrh sveta
nas hrepenenje neutešno gnalo,
— kak daleč bi še bili od neba!

Janko Polák:

Pesem.

Oj, ve, smreke, temne smreke,
kaj šumite mi takó
žalostno večerno pesem,
da mi v duši je hudó? —

Oj, ve, smreke, temne smreke,
zašumite pesem mi,
pesem o mladosti moji,
da mi dušo razvedri!...

Oj, ve, smreke, temne smreke,
kaj mladost vam moja mar! —
Le šumite, kar veli vam
neba in sveta Vladar!...

Ivan Albrecht:

Zvon poje ...

Bim, bim, bim,
zjutraj ti zvonim:
Z Bogom vstani in na delo,
da ti bo srce veselo!

Bam, bim, bam,
svet je božji hram:
če je v znoju dan težak,
pa večer bo ves sladak.

Bim, bam, bom,
v zarji čaka dom.
>Pridi, sinko!< kliče ata,
>angel v sen odpre ti vrata.<